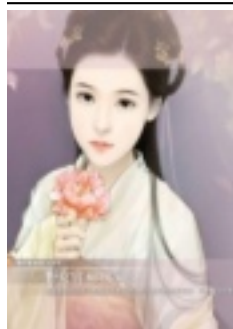


Sự Thật Siêu Hài Đăng Sau Xuyên Không

Contents

Sự Thật Siêu Hài Đăng Sau Xuyên Không	1
1. Chương 1: Trả Lời Topic	1
2. Chương 2: Tầm Quan Trọng Của Hợp Đồng	2
3. Chương 3: Bí Kịch Thanh Xuyên	5
4. Chương 4: Họa Cô Đơn Chí	6
5. Chương 5: Người Mua Không Bao Giờ Khôn Bằng Người Bán	7

Sự Thật Siêu Hài Đăng Sau Xuyên Không



Giới thiệu

Long Hương, một cô gái trưởng thành rất bình thường, việc thích làm nhất là đọc sách, sách thích đọc

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/su-that-sieu-hai-dang-sau-xuyen-khong>

1. Chương 1: Trả Lời Topic

Long Hương, một cô gái trưởng thành rất bình thường, việc thích làm nhất là đọc sách, sách thích đọc nhất là tiểu thuyết, tiểu thuyết thích đọc nhất là xuyên không. Từ nhỏ đến lớn, sách xuyên không cô đã đọc qua không hơn một ngàn thì ít nhất cũng phải chín trăm chín mươi bản.

Long Hương mãi chìm ngập trong mơ tiểu thuyết xuyên không kết quả là lớn tuổi rồi còn không chịu ổn định cuộc sống, không chịu yêu đương, ngày ngày sống trong mơ, tâm tư mê mẩn, chỉ trông ngóng được xuyên về cổ đại, dùng tư tưởng văn minh hiện đại chinh phục một anh vua hoặc là một anh đẹp trai tài mạo song toàn nào đấy.

Một đêm Long Hương còn đang xuyên không trong mộng, một giọng nói quyến rũ vang lên: “Bạn muốn xuyên không? Xin vui lòng gọi tới số 46468468 để biết thêm chi tiết.” Long Hương đoán có khi mình muốn xuyên không quá nên tẩu hỏa nhập ma, gặp phải ảo giác, nghĩ lại có chút tiếc nuối rằng đó chỉ là một giấc mộng.

Nhưng mà mấy ngày tiếp theo, giọng nói này vẫn cứ vang lên rõ ràng trong giấc mơ, Long Hương không thể không để ý. Cô muốn xuyên không đến phát điên rồi, cố kìm nén sợ hãi, ôm tâm lý lấy ngựa chết làm ngựa sống (hy vọng mong manh, tự an ủi, lừa dối bản thân là chính) gọi đến số kia, không ngờ gọi được thật.

Người trong điện thoại nói chắc chắn có thể giúp cô xuyên không đến bất kỳ thời đại nào cô muốn, chi phí là tất cả tài sản hiện có của cô đều phải trả cho Ủy Ban Điều Phối Xuyên Không.

Tuy rằng Long Hương vô cùng muốn xuyên không, nhưng đề cập đến vấn đề tiền bạc, cô không khỏi có chút suy nghĩ, nghĩ ngợi phía bên kia lừa tiền. Đối phương nghe ra trong lời nói của cô có ý đề phòng, cười nói: “Chờ buổi tối bạn ngủ rồi, tôi sẽ đi tìm bạn ký hợp đồng xuyên không, đến lúc đó tự nhiên bạn sẽ tin.”

Buông điện thoại, Long Hương lập tức liên lạc với bạn thân, nhờ cô ấy gọi đến số điện thoại kia, dò xét thực hư một chút. Chỉ một lát sau bạn thân gọi lại nói số điện thoại đó không tồn tại.

Không tồn tại? Sao lại thế được? Long Hương lại bấm dãy số kia một lần nữa, vẫn kết nối được, vẫn là người kia nghe điện thoại, hẳn cũng biết cô vừa làm gì, vừa mở miệng đã nói: “Có phải bạn vừa đưa số này cho người khác không vậy? Vô ích thôi, chỉ có người thực sự muốn xuyên không mới có thể kết nối được tới số này.”

Long Hương phản bác, “Như thế lại càng không đúng rồi, người bạn kia của tôi còn muốn xuyên không hơn cả tôi.”

Người nọ cười hỏi: “Cô bạn kia có phải là Vạn Niên Tiềm Thủy Đỉnh không? Đọc tiểu thuyết chưa bao giờ ment?”

“Đúng, nhưng mà việc kia với việc này liên quan gì?”

“Liên quan lớn, ở chỗ này chúng tôi cũng kết nối với internet, chỉ có người đọc văn xuyên không mà tích cực ment lại mới có thể cảm ứng được với chúng tôi. Cô có thể khuyên cô ấy sửa tật xấu này, nếu không cô ấy có ước cả đời cũng không đến lượt cô ấy xuyên không.”

“A? Còn có chuyện này sao?” Long Hương cảm thấy vô cùng may mắn, mỗi lần đọc truyện văt vả ment quả là không uổng phí a!

(Kêu gọi mọi người hãy hành động, làm một độc giả có đạo đức! Xem truyện nhất định phải ment! Những điều tốt đẹp sẽ tìm đến với bạn!)

Vốn dĩ mã vùng điện thoại cần phải trả tiền thì mới lấy được, bởi vì tét cho nên được phát tán đại trà, mã vùng 110, nếu như xuyên không không đến được cổ đại, thì đi tham quan sở cảnh sát một ngày coi như là bồi thường vậy.

2. Chương 2: Tầm Quan Trọng Của Hợp Đồng

Ban đêm, nghĩ đến chuyện phát sinh hôm nay Long Hươnglăn qua lộn lại không ngủ được. Chẳng lẽ xuyên không được thật? Bản thân mình thật sự muốn xuyên không?

Chờ đợi đã lâu, nghĩ đến điều gì đó vĩnh viễn không có được lại bỗng nhiên xuất hiện trước mặt khiến trong lòng Long Hương cảm xúc lẩn lộn, vừa có cảm giác hưng phấn, lại vừa bồn chồn do dự. Xuyên hay không xuyên? Một câu hỏi đáng xem xét.

Trời bắt đầu hừng sáng Long Hương mới mơ mơ màng màng ngủ, vừa bắt đầu nằm mơ đã có một bóng đen xông vào trong mộng, hơi hơi nổi cáu nói: “Sao giờ cô mới ngủ hả? Làm tôi ở ngoài chờ mệt muốn chết.” Giọng nói này đúng là của cái người gì gì đó trong điện thoại kia, mặt mũi không rõ, lơ mơ ra hình người, tiếng nói cũng là tiếng người, thế thì tạm thời coi hẳn là người đi.

Long Hương ngạc nhiên nói: “Vậy lúc tôi tỉnh táo anh không đến tìm tôi được à?”

“Tìm thế nào được? Theo quy định chúng tôi không thể xuất hiện lúc con người còn tỉnh táo để tránh gây ra hoảng sợ không cần thiết. Chỉ khi ngủ, mức độ sợ hãi khi phản ứng lại với sự việc dị thường giảm đến mức thấp nhất chúng tôi mới có thể tiếp xúc. Được rồi, chuyện phiếm xong rồi, chúng ta thảo luận hợp đồng nhanh đi. Tôi còn phải rời đi trước lúc hừng đông.” Người nọ rút ra một tờ giấy hợp đồng.

Long Hương không thèm nhìn hợp đồng, chìa tay, “Đưa giấy chứng nhận thân phận cho tôi xem trước đã, anh là đại diện cho cá nhân hay tổ chức nào? Nếu đại diện cho tổ chức làm ơn đưa giấy tờ liên quan với giấy chứng minh năng lực của anh cho tôi xem. Với lại hệ số an toàn khi xuyên không của các anh là bao nhiêu? Tỷ lệ thành công là bao nhiêu? Có phải kinh doanh hợp pháp hay không?...”

Quên không nhắc, Long Hương tốt nghiệp trường luật, bây giờ vẫn đang là một luật sư dân sự, từ xử lý những chuyện nhỏ nhặt đến những chuyện to tát đều đã trở thành phần xạ, hạ bút thành văn.

Người kia dường như sốt ruột muốn nhanh nhanh ký bản hợp đồng này, chìa một bàn tay, miệng thúc giục: “Nhanh lên, nhanh xem rồi ký hợp đồng, sắp sáng rồi.”

Hắn càng thúc giục, Long Hương càng cảm thấy có âm mưu, cẩn thận nhìn tay hắn. Chỉ thấy một tấm màn tinh thể lỏng hiện lên ở khoảng không trong lòng bàn tay hắn, trên đó hiển thị giấy chứng nhận thẩm tra, nội dung hợp đồng, các mục báo lỗi và khiếu nại, thỏa thuận bổ sung. Nhìn vào đây có thể kết luận ngay lập tức: Cái tên kia không phải người, ít nhất trước mắt không phải loại người có khả năng tồn tại ở trái đất. Nếu lúc đầu Long Hương còn có một chút hoài nghi thì bây giờ đã hoàn toàn biến mất.

Long Hương chạm vào phần chứng nhận thẩm tra, trên màn hình xuất hiện một phần giới thiệu thân phận:

Tên: Ba Nhĩ Bôn Ba A Cô Lỗ Kỳ Mã ... (khoảng 30 chữ Hán vô nghĩa)

Số chứng minh thư: # %. . . * × (khoảng hơn 100 ký tự kỳ quái)

Đơn vị: Ủy Ban Điều Phối Xuyên Không

Bộ phận: Phòng Phát Triển Kinh Doanh R3S76ND520Q1... (khoảng 50 chữ cái không quy luật)

Chức vụ: Nhân viên kinh doanh số NKPAJH... (khoảng 20 chữ cái ngẫu nhiên)

Số tư liệu này cũng không biết nên đi đâu mà xác nhận, coi như chỉ xem cho vui. Long Hương back lại menu chính, lại mở nội dung hợp đồng, trên màn hình hiển thị một chuỗi tên các triều đại. Gần đây xuyên có vẻ nhiều, Long Hương chọn xem triều Thanh trước tiên.

Hình ảnh thay đổi thành hai ông bà lão hoạt hình đang nhảy múa, lại còn hát: Năm nay nghỉ lễ không du lịch, muốn xuyên đến đời Thanh chơi, đời Thanh chơi!

Tiếp theo hình ảnh một người đàn ông mặc hoàng bào xuất hiện, âm nhạc vang lên, một giọng nam lương thiện êm tai rất cảm dỗ vang lên: “Chào mừng bạn đến đời Thanh, đầu tiên xin giới thiệu triều Khang Hi hoàng đế vĩ đại. Mọi người đều biết, ông sinh rất nhiều con, tạo ra sự kiện Cửu Long Đoạt Địch (Chín hoàng tử tranh ngôi) hấp dẫn vô số mỹ nữ xuyên không, tính đến giờ chưa có một triều đại nào mà số lượng nữ giới xuyên không tới có thể vượt qua thần thoại này. Đối với sự nghiệp kinh doanh xuyên không của chúng ta có cống hiến không thể xóa nhòa. Cho nên nó hoàn toàn xứng đáng đáng đạt được khen tặng danh hiệu trọn đời Nơi Xuyên Không Hấp Dẫn Nhất.”

“Muốn biết phong thái của Thiên Cổ Nhất Đế Vô Song ra sao? Muốn Tứ Hoàng Tử lạnh lùng đối xử dịu dàng với bạn? Muốn thay đổi vận mệnh bi thảm của Bát Hoàng Tử? Hãy mau chóng làm xong thủ tục xuyên không, những long tử long tôn này sẽ chờ bạn đến chinh phục.”

Wow, thật hấp dẫn! Nhưng mà Tam Hoàng Tử cũng không kém, Long Hương nuốt lại nước miếng đang chảy ròng ròng tiếp tục back lại, tiếp đến chạm vào triều Tống.

Lần này trên màn hình xuất hiện một người mập mập trọc đầu, dùng giọng điệu mời gọi nói: Ta thấy xuyên không đến triều Tống, người tốt không khí tốt, thân thể vô cùng tốt, cái gì cũng tốt. Hy vọng bạn chọn lựa chính xác, phối hợp với Ủy Ban Điều Phối Xuyên Không.

Lần lượt lần lượt xem qua từng triều đại, Long Hương xem đến say sưa, người nọ nóng ruột thúc dục: “Đừng xem nữa, cái đó có thể từ từ nghiên cứu. Nói chuyện chính sự quan trọng hơn.”

Xuất phát từ sự xem trọng với chiếc màn hình kỳ lạ kia, cộng thêm bị quảng cáo kích động, Long Hương đã có tin tưởng đối với chuyện xuyên không, bắt đầu thảo luận chi tiết từng câu từng chữ của hợp đồng. Ban đầu người kia còn nhẫn nại lắng nghe, nghe mãi nghe mãi cuối cùng mất kiên nhẫn đứng lên, gầm gừ: “Tôi đã ký mấy trăm hợp đồng mà vẫn chưa thấy ai nhiều chuyện như cô.”

Long Hương điềm nhiên đáp lại, “Đây là để bảo đảm quyền lợi của bản thân, tôi chắc chắn sẽ không nhượng bộ, nếu anh cảm thấy khó khăn quá thì thôi vậy.” Điều tối kỵ khi thương lượng chính là lộ ra suy nghĩ của bản thân, lúc ấy chắc chắn mình sẽ chịu thiệt, nhiều năm dạo qua thị trường bán buôn, Long Hương am hiểu sâu sắc câu nói này. Không còn cách nào, vì xem xuyên không mà làm lỡ không ít việc, tài chính cũng thường không dồi dào nên chi tiêu phải dè sẻn.

Long Hương diễn một thái độ vô cùng nghiêm túc. Người nợ nhìn thấy bộ dạng đường đường chính chính của Long Hương, lại rất muốn ký được bản hợp đồng này, đành kìm nén cơn tức tiếp tục bàn thảo. Có thể trước đây người này gặp được những khách hàng vừa nghe thấy có thể xuyên không đã mừng đến mê muội, dễ dàng ký vào hợp đồng, hẳn còn chưa phải đối phó với kiểu khách hàng có thể tranh luận cãi cọ này nên liên tục bị Long Hương làm choáng váng, Long Hương nhân cơ hội thêm vào mấy chục điều khoản phụ bất bình đẳng, người nợ u u mê mê ký hợp đồng, lại còn bị Long Hương gặng hỏi phun ra rất nhiều điều cư mật.

Đến lượt Long Hương ký thì cô lại nảy sinh do dự, lời dịch vụ chăm sóc khách hàng với phương pháp khiêu nại hỏi cho bằng hiểu, nhìn người nợ đem hợp đồng quét vào thiết bị trong bàn tay, rồi đóng một dấu ấn lên linh hồn của hàng, thiết lập giải trừ giới hạn. Rất nhanh, một mã khóa được thiết lập ở bàn chân cô, không cần biết cô dùng thân thể gì, chỉ cần linh hồn không thay đổi, có thể ấn vào lòng bàn chân để kết nối, trình báo khiêu nại khi có trục trặc.

Đến tận lúc trời hừng sáng mới ký xong hợp đồng, người nợ bức bối nói: “Cô chuẩn bị đi, dặn dò hậu sự rồi chọn điểm đến nữa, ba ngày sau xuất phát, tài sản của cô sẽ tự động chuyển sang tài khoản của ủy ban chúng tôi.”

“Sao lại có hậu sự với chuyển tài khoản ở đây?” Long Hương mở hợp đồng ra lướt đến một trang: “Anh nhìn điều 36 trong mục điều khoản bổ xung này đi, một năm sống thử, nếu không hài lòng có thể hủy bỏ hợp đồng vô điều kiện. Thế nên năm nữa rồi nói sau đi.”

“Cái gì? Cô, cô thêm cái khoản này lúc nào thế hả?”

“Thế nào thì tôi cũng thêm vào trước mặt anh, sao? Nếu không tôi tìm cấp trên của anh khiêu nại.” Long Hương làm bộ muốn ấn vào lòng bàn chân.

“Hừ, mặc kệ cô, cô biết người cô khiêu nại à?” Người nợ thản nhiên đáp.

“Tên anh không phải là Ba Nhĩ Bôn Ba A Cô Lỗ Kỳ Mã ..., chứng minh thư số: # %. . . ✖, thuộc phòng Phát Triển Kinh Doanh R3S76ND520Q1. . . của Ủy Ban Điều Phối Xuyên Không, chức vụ nhân viên kinh doanh số NKPAJH... à? Sao nào? Chẳng lẽ không đúng? Hay giấy chứng nhận của anh là đồ giả đấy?” Long Hương hơi hoảng.

“Cô, Sao cô lại nhớ rõ được như thế hả?” Người nợ hoang mang.

“Ngày trước tôi còn có thể nhớ một ngàn chữ số sau dấu phẩy của số Pi, nhớ tên anh chỉ là trò vặt vãnh.” Tâm lý Long Hương có chỗ dựa, nâng bàn chân lên thêm một chút, “Tôi ấn nhé!”

“Đừng! Coi như tôi xui xẻo!” Người nợ nghiêng răng nghiêng lợi, ‘Nếu không phải chỉ còn thiếu một hợp đồng nữa là được thăng chức, nếu không vội sợ cuối năm không tìm được người khác, tôi nhất định sẽ không ký bản hợp đồng tang quyền nhục quốc (nhục nhâ quốc gia, mất quyền tự chủ, giống như hiệp ước nhà Thanh ký với Bát Quốc Liên Quân) này với cô. Hừ!’

Có hừ cũng vô ích! Trên trái đất này người giảo hoạt nhất là người trung quốc, trong số người trung quốc thì Long Hương thuộc loại giảo hoạt nhất, ai đó đụng phải cô chỉ có thể nuốt hận tự an ủi số mình xúi quẩy.

Lời nhắc nhở nhỏ nhưng cần thiết: ký hợp đồng phải xem kỹ điều khoản, mua hàng đừng quên đòi hóa đơn, nếu không nghe lời khuyên của tôi, bạn xứng đáng bị người ta xỏ mũi.

3. Chương 3: Bi Kịch Thanh Xuyên

Ba ngày sau, Long Hương xuyên qua, vì cô không trả trước nên chỉ có thể xuyên không loại linh hồn. Long Hương cực kỳ cũ rích chọn năm Khang Hi đời Thanh. Cũng không phải cô thích đời Thanh, thực tế là nghĩ đến xuyên Thanh cô đã buồn nôn rồi. Nhưng cân nhắc ở đó nữ giới xuyên không có vẻ nhiều, tìm đồng hương nương tựa vào nhau mà sống chắc chắn sẽ dễ dàng hơn.

Ngay lúc mở mắt ra, cô nghe thấy có người kích động hét lớn: “※×# 3 “

Long Hương nghiêm túc phân tích xem nàng ta đang nói nói cái gì, một đồng người phì phò chạy đến vây quanh giường, tất cả đều mặc trang phục nhà Thanh. Long Hương nhẹ cả lòng, xuyên qua thành công. Cô rất lão luyện kim chế nụ cười đắc ý, bình tĩnh xem xét tình hình.

Có một phu nhân ôm lấy cô, bắt đầu lẩm nhẩm vừa khóc vừa nói. Long Hương vẫn không phân tích nổi nàng ta đang nói cái gì. Trong đầu lẩm nhẩm tụng lại số Pi một lần, xác định đầu óc mình vẫn còn bình thường, Long Hương quyết định thoát khỏi mớ bòng bong này, giành lấy chủ động.

Cô háng giọng, dùng giọng yếu ớt thốt ra lời kịch tập luyện từ trước: “Đây là đâu? Các người là ai?”

Theo tính toán của cô chắc chắn sẽ có người hỏi: “Con sao vậy?” Cô liền “thuận lý thành chương” tiếp một câu: “Ta không nhớ gì hết.” Sau đó cuộc sống mới bắt đầu, tuyển tú nữ, tiến hoàng cung, quyền rũ a ka, tham gia Cửu Long Đoạt Địch thể hiện bản lĩnh, trở thành người phụ nữ sau lưng người đàn ông thành công, quá hoàn hảo.

Nhưng mà, sao lại thế này, đám người vừa đến lại lục đục rút lui, vị phu nhân kia buông tay quá nhanh hại cô đụng đầu vào thành giường. Đến lúc sao trong mắt tan hết, Long Hương lại thấy những người đó, một đám mặt mày sợ hãi nhìn mình, vị phu nhân kia bắt đầu run run chỉ tay vào cô, miệng lẩm nhẩm hỏi cái gì đó, Long Hương vẫn chịu không luận ra nổi.

Long Hương chỉ có thể ôm đầu, giả vờ rất đau đớn nói: “Ta không nhớ được gì hết. Ta không nhớ nổi.” Những người đó lại càng lùi xa.

Sao lại thế này? Có mất cái trí nhớ thôi mà cũng sợ đến thế cơ á? Long Hương nghĩ nát cả óc cũng không hiểu. Lúc này chuyện đáng sợ mới bắt đầu.

Hai võ nhân oai phong chạy tới, vị phu nhân kia lẩm nhẩm nói với bọn họ một lúc, bọn họ rút kiếm “Xẹt” một nhát chỉ thẳng vào cô, người trẻ tuổi hơn quát hỏi: “Yêu nghiệt phương nào dám chiến giữ thân thể muội muội ta?”

Long Hương run bắn, sao lại bại lộ được? Vịt chết đến nơi còn mạnh miệng, cô giả vờ sợ hãi: “Ta không phải yêu nghiệt, ta chỉ không nhớ nổi những chuyện trước đây thôi.”

Lông mày người nọ dựng thẳng lạnh lùng, “Còn dám ngụy biện! Muội muội ta từ trước đến nay không bao giờ nói tiếng Hán, người không phải yêu nghiệt thì là cái gì?”

F**k, Hóa ra vấn đề là bất đồng ngôn ngữ, bọn tỷ muội xuyên Thanh trước kia cũng không nói ở đây phải bó chân, nếu không cô đã chuẩn bị tốt hơn rồi, con mẹ nó đen quá thể! Long Hương hối không kịp, tại sao lúc đầu không giả vờ câm điếc cơ chứ? Bây giờ mới giả vờ còn ai tin?

Sự thật chứng minh, dùng cách nào cũng thế cả. Long Hương bị trói vào một cái bàn, một đám bà đồng đeo mặt nạ dữ tợn nhảy múa xung quanh cô, thỉnh thoảng hát lên người cô thứ chất lỏng mùi vị quái gở. Trong lúc tạm nghỉ lại có người dùng ngôn ngữ kia hỏi cô, cô nghe đến ong cả đầu mà vẫn không hiểu, đành phải tiếp tục giả câm.

Long Hương bụng no nước đến phát phình, trên người dán đầy bùa chú, hai bên sườn đồng nôn của cô cao ngất, cuối cùng cô cũng ý thức được, lần xuyên Thanh này là bi kịch, cũng say goodbye với đám a ka luôn.

Cô cố sức dùng một ngón đầu chân chọc vào gan bàn chân còn lại, kết nối trình báo trực trặc.

Linh hồn của cô phát phát phơ phơ dạt vào một không gian đen ngòm, bắt đầu điều đình với cái thứ lơ mơ không phải con người kia, yêu cầu thay đổi.

Lúc đầu đối phương không đồng ý, nói rằng cơ thể kia hoàn toàn phù hợp với yêu cầu của cô, sinh ra đã là con nhà quyền quý, lại sắp dự tuyển tú nữ, ngoại hình cũng rất xinh đẹp. Chuyện kia xảy ra là do cô không nắm được tình hình dẫn đến kết quả trước mắt, trách nhiệm là của cô, không có lý do để thay đổi.

Nhưng hần không phải đối thủ của Long Hương tuyệt đỉnh cao thủ mặc cả, Long Hương lôi quyền lợi người tiêu dùng ra nói một thôi một hồi, nhấn mạnh rằng hần không nói chi tiết từng tình huống với cô, xâm phạm quyền được hiểu rõ sự việc của cô dẫn đến bị kịch nảy sinh, cho nên phải thay đổi.

Cuối cùng lần này cũng không thành bị kịch, người tiêu dùng giành chiến thắng. Long Hương đến cả cọng lông của a ka cũng chưa được sờ tới đã trào nước mắt cáo biệt nhà Thanh.

4. Chương 4: Họa Cô Đơn Chí

Long Hương tiếp tục xuyên không, thời điểm cô lựa chọn lúc này là những năm đầu triều Minh, cùng thời với Trịnh Hòa. Ở thời hiện đại, cô có điểm TOEFL cực cao nhưng mấy lần đều bị từ chối cấp visa, lý do là hiện tượng di dân đã bắt đầu có khuynh hướng trở nên nghiêm trọng, khiến cô tức đến cạnh hông. Cô chỉ muốn ra nước ngoài xem ở mang một tạo thôi cũng không được? Ai thêm di dân đến chỗ bọn quý da trắng để làm công dân hạng hai chứ, có đi cũng phải là đi về quá khứ làm VIP dẫn đầu thời đại.

Haizz, vì lý do bất hợp lý kia đám man di ấy, lần này về đến thời cổ đại, ta phải đến từ Thiên Triều oai nghiêm, ngự trên thuyền quý, diều vô dương oai để cho tứ phương tiểu quốc nhìn mà ngưỡng mộ, nếu ta mà không gây khó dễ lại với đám man di ấy thì không còn là Long Hương điều ngoa số một nữa.

Long Hương rút kinh nghiệm từ bài học lần trước, giả vờ câm điếc, cực kỳ vui sướng khi phát hiện ra nơi này sử dụng hai loại ngôn ngữ. Ngôn ngữ chính thì giống như tiếng phổ thông thời hiện đại, đảm bảo nghe, nói không thành vấn đề. Loại ngôn ngữ còn lại thì giống như tiếng hiện đại ở vùng Giang Bắc, nhà Long Hương lại ở Giang Tô, cái gì mà “Quai quai địa long lý đông”, “Lạt khối địa mục mục” cũng nói được hai ba câu, thôi thì cũng tạm đối phó được.

Cuối cùng thì ngôn ngữ cũng không thành vấn đề, Long Hương thở phào. Bắt đầu theo một cữ ba hoa vài câu giả vờ mất trí nhớ. Cô càng sung sướng hơn khi phát hiện ra mình xuyên không đến Yến Vương Phủ, mà cơ thể này vừa may lại là vương phi của Yến vương – Liễu Phi.

Wow! Hoàng đế tương lai, phi tử tương lai, thâm cung đấu đá, tranh giành vương vị, cốt nhục tương tàn, loạn quan làm loạn...

Các yếu tố có khả năng xuất hiện khi xuyên không đều tề tựu đủ cả, Long Hương xoa tay, ý chí chiến đấu sục sôi, trong lòng âm thầm thề: Lần này nhất quyết phải thành công rực rỡ, rửa sạch nỗi nhục lần trước xuyên Thanh chiêu chưa kịp xuất mà thân đã chết!

Duy có một điều không vừa ý là Liễu phi bó chân. Long Hương tháo vải bó chân ra xem thử, lập tức hét lên một tiếng vô cùng thê thảm. Thật không thể hiểu nổi sao đàn ông thời cổ đại lại thích thể loại dị dạng này được. Có khi bọn họ đều là động vật ăn xác thối xuyên không mà đến quá.

Long Hương tranh thủ thời gian ngồi chờ Yến vương bèn lôi hết đồng tiểu thuyết viết về đề tài tranh đấu trong cung đình từng đọc trong bao năm qua nhớ lại một lượt, quy nạp tổng kết ra 189 âm mưu quỷ kế, biên soạn thành một quyển sách nhỏ tên là Con Đường Dẫn Đến Ngai Vàng.

Nửa tháng sau, Yến vương triệu Liễu phi hầu hạ, Mặc dù tuổi không nhỏ nhưng Long Hương vẫn còn là hoàng hoa khuê nữ, cho nên cô vô cùng căng thẳng. Giấu giấu công trình Con Đường Dẫn Đến Ngai Vàng chưa hoàn thành vào trong áo, chuẩn bị diễn tiết mục bán nghệ không bán thân.

Tình hình ban đầu coi như phát triển tốt đẹp, tuy rằng bị Yến vương hôn vài cái, hơi thở của Yến vương không thơm mát cho lắm, nhưng nghĩ đến việc hần không có máy rửa răng, không có dụng cụ đánh răng, không có chewing gum Doublemint, về tình có thể thông cảm. Hơn nữa tục ngữ cũng nói, “Ở nơi có cá muối

lâu ngày thì không còn ngửi thấy mùi hôi”, ngửi nhiều cũng thành thói quen. Vĩ nhân thì cũng là người, cũng có khuyết điểm, không thể yêu cầu hơi thở của hắn cũng phải thơm mát hơn người.

Tình thế đột ngột chuyển biến khi Yến vương định cởi bỏ quần áo của Liễu phi, mà Long Hương vì muốn dời sự chú ý của hắn, bèn dâng kỳ thư lên. Yến vương vừa thấy hai chữ “Ngai Vàng” trên bìa sách liền đổi sắc mặt, bóp cổ nàng kéo lại, “Thái tử sai người đến dò xét bốn vương phải không?”

Thái tử cái what? Long Hương gắng sức hít thở, “Khụ khụ, không, không phải.”

“Không phải? Hừ, tưởng bốn vương không biết ngươi là con cò của thái tử sao? Ban đầu nhìn người xinh đẹp động lòng ta đã không muốn làm khó ngươi rồi, nhưng không ngờ ngươi lại tự tìm đường chết.” Yến vương dùng sức bóp tay mạnh hơn.

Long Hương cố sống cố chết giãy dụa, hai chân vung loạn xạ, đá rơi giày xuống, vội vàng vàng lấy ngón chân chân kia ấn vào gan bàn chân bên này. Thật đúng là càng loạn càng rối. Đôi chân kia vì đã bị biến dạng nghiêm trọng, thứ nhất là đầu trón chân không đủ khéo léo, thứ hai là vị trí của gan bàn chân không dễ ấn định, ấn nửa ngày cũng không chạm được vào điểm kết nối. Trong lòng Long Hương hối hận sâu sắc, đáng lẽ lúc ấy phải chọn điểm kết nối ở đầu lưỡi mới đúng, cần một phát là xong chuyện rồi.

Ngay lúc nào của Long Hương đã thiếu oxy trầm trọng, mắt mũi tối sầm, thậm chí còn hơi mất rồi, cuối cùng ông trời cũng bớt chút thời gian rảnh rồi cứu vớt con người đáng thương này, kết nối thành công.

Long Hương đứng trước mặt cái tên không phải người kia chửi ầm lên, lời tắt tần tật đồng từ ngữ thô tục nhớ được trong tất cả các ngôn ngữ cô biết ra mắng không ngừng nghỉ, bao gồm tiếng phổ thông, tiếng Anh, tiếng Đông Bắc, phương ngữ Hà Nam, phương ngữ Giang Bắc...

Cái gã không phải người kia bị cô mắng đến choáng váng, ngay cả một câu tranh luận cũng không có đã chủ động đáp ứng, hoặc có thể nói là khẩn cầu Long Hương chọn lại lần nữa. Chỉ cần có thể ngừng tràng mắng cuồn cuộn như lũ kia, có bảo hắn tự bán thân rồi đem tiền giúp thì vào tai hắn cũng thành giáo lý phúc âm.

5. Chương 5: Người Mua Không Bao Giờ Khôn Bằng Người Bán

Long Hương tiếp thu bài học lần này, không cầu để vương khanh tướng, chỉ cần vào một nhà khá giả, sống những ngày bình lặng, không bó chân. Cô lựa chọn triều Tống, triều Nguyên không đáng sợ lắm, sợ nhất vẫn là dẫm vào vết xe đổ cản trở ngôn ngữ.

Long Hương đến triều Tống, bi thảm phát hiện mình xuyên thành một tiểu quả phụ đang tuổi xuân, là một nữ thanh niên lớn tuổi đến từ xã hội hiện đại, cô đương nhiên không cam lòng thủ tiết. Việc chinh phục quốc gia đã chấp nhận buông tay rồi, lại buông nốt zai đẹp thì xuyên không còn có ý nghĩa gì nữa? Cô quyết tâm phá tan lễ giáo phong kiến, theo đuổi tình yêu.

Ánh mắt gian tà của cô bắt đầu tằm tia xung quanh, chưa kịp tằm tia trúng ai, suy nghĩ phá cách của cô đã bị đám người nhà suốt ngày nhòm ngó tài sản của nàng tiểu quả phụ phát hiện. Cô bị bắt đến từ đường xét xử, tiểu nha đầu vẫn hầu hạ cô chính nghĩa đứng ra làm chứng, ngày X tháng X năm X, X giờ X phút, thiếu phu nhân trông trắng, thờ dài ngâm “Trai zin công tử, thực nữ hảo cầu.”

Bởi vì tiểu nha đầu này dốt đặc cán mai, không có trình độ để bịa ra lời vu cáo cao thâm như thế vậy, cho nên khẩu cung của nó có độ tin cậy rất cao. Trên thực tế Long Hương cũng có nói như vậy thật, nhưng ai mà biết tai vách mạch rừng.

Dưới sự lửa đỏ thêm dầu của đám người nhà, cô ngay cả một cơ hội giải thích cũng không có, đã bị kết án là không tuân thủ đạo đức, xử nốt vào lồng heo. Bi thảm là phán quyết vừa ra, Long Hương còn chưa kịp có động tác gì, từ đầu đến chân đã bị trói thành cái bánh chưng.

Thật là so với Đậu Nga còn oan hơn. Người ta tốt xấu còn có một gian phụ hư ảo, cô thì ngay cả gian phụ cũng không có, chỉ vì một suy nghĩ mà phải trả giá bằng sinh mạng. Trời ơi, ngài nên bắt đầu chuẩn bị ư đá giữa tháng sáu đi!

Ở phòng chứa củi chịu đựng gió thảm mưa sầu, đối khổ lạnh lẽo suốt một đêm, sáng sớm hôm sau, Long Hương bị tống vào trong lồng heo, ném lên xe đẩy. Được thôn dân dùng trứng gà thổi, quả hồng nát tiếp đón suốt dọc đường đi, trong đó có một viên đá nhỏ chọc được một cái lỗ trên trán cô, cơn đau nhanh chóng lan ra, máu lách tách nhỏ xuống. Nhưng mà trong lòng cô tràn ngập biết ơn với người vừa ném đá kia, bởi vì cục đá ấy vừa hay rơi xuống bên chân cô. Cô vất vả khều khều hai chân, gạt viên đá vào đúng vị trí dưới gan bàn chân, dậm xuống.

Gặp lại gã không phải nhân loại, Long Hương thật sự phát nổ, lần xuyên không này quả thực đã tàn phá cả thể xác lẫn tinh thần cô. Cô hùng hổ tính nợ với gã không phải nhân loại kia: “Anh biết rõ triều Tống đang thịnh hành Lý học, còn dám mang tôi xuyên thành quả phụ, đây là mượn việc công báo thù tư, cố ý hãm hại...”

Sau một hồi lý luận, Long Hương lại bắt đầu xuyên.

Cô xuyên tới triều Đường, là một cô gái nhỏ được cưng chiều. Thời đó địa vị của phụ nữ vẫn còn cao, quan điểm nam nữ cũng rất cởi mở, cô rất nhanh thông đồng được với một chàng đẹp trai, ngay lúc hai người đang tình chàng ý thiếp, chuẩn bị XXOO, đau đớn thay, anh chàng đẹp trai kia trong lúc khởi động lại tán thưởng đôi bàn chân trắng nõn đẹp đẽ của cô, vừa chạm một ngón tay vào gan bàn chân, cô đã rút một cái tới nơi trình báo trực tặc.

Khi cô đỏ mặt tía tai yêu cầu xuyên về chỗ lúc nãy, cái gã không phải nhân loại kia nghiêm túc nói với cô, một người không thể xuyên về cùng một thời kỳ hai lần, cho nên cô không thể trở lại đó.

Thảm! Thảm! Thảm! Vất vả lắm mới được một lần xuyên ưng ý, không ngờ kết quả lại như thế này, còn mất hết mặt mũi, chết vì thương mã phong. Đau nhất là căn bản mã cũng chưa kịp thương đã phải oan ức gánh chịu một cái hư danh.

Long Hương quy kết rằng trách nhiệm trong sự cố lần này không thuộc phạm vi quyền hạn của cô. Trải qua một sự kiện trì đấu tranh, cuối cùng cô cũng được phép nhìn thấy cuộc sống sau này của anh chàng đẹp trai không may ấy thông qua thiết bị trong bàn tay kia. Sự kiện thương mã phong để lại ám ảnh tâm lý rất nặng nề cho hắn, chức năng gì đó cũng vì vậy mà liệt không dậy nổi, hắn chuyển qua chiến trường BL, cuối cùng trở thành tiểu thụ muôn năm.

Khi một người phát hiện còn có người thảm hại hơn mình, người đó sẽ cảm thấy mình cũng không có thảm lắm. Sau khi Long Hương rơi nước mũi thương cảm cho anh chàng kia xong, liền bắt đầu chọn địa điểm mới trên bản đồ xuyên không.

Cô xuyên đi xuyên lại, lần nào so với trước cũng đều thảm hơn.

Một lần xuyên thành một người hầu ở triều nhà Tùy, cô mới chỉ thoáng thể hiện một chút cá tính thôi, chẳng những không hấp dẫn được tiểu thiếu gia đẹp trai khôi ngô, lại còn bị lão phu nhân quở trách vì cầu nô tài ti tiện không tự biết thân phận, hấp hối chạy thoát về.

Một lần cô xuyên thành một cô gái nhà nông thời Tam Quốc, trong chiến loạn, bận trốn đông chạy như con cún, bận tìm cơm ăn, căn bản không làm nên chuyện phong hoa tuyết nguyệt gì, cũng không có cơ hội tiếp xúc với VIP nào, còn thiếu chút nữa bị một đám quân nhân chà đạp, trong lúc nguy cấp, cô đá một cước phải mũi đao, máu đầm đìa chảy đến điểm kết nối, tránh được một kiếp.

Cô xuyên thành đại phu nhân thất sủng, vợ bé bị vợ cả ức hiếp, ăn mày ở tầng đáy của xã hội,... Nói chung là không có một lần nào tốt. Thể xác và tinh thần của cô đã bị chà đạp nghiêm trọng, cuối cùng hết hứng muốn xuyên không, bắt đầu cứ nghe thấy xuyên không là xanh mặt.

Cô đàm phán với gã không phải nhân loại kia, yêu cầu hủy bỏ hợp đồng.

Không Phải Nhân Loại đã định liệu từ trước, bấy giờ bác bỏ: “Không được! Một năm thời hạn hợp đồng còn chưa tới, cô còn phải xuyên tiếp, nếu không cô muốn hủy hợp đồng thì phải bồi thường cho chúng tôi, muốn khiếu nại gì xin cứ tự nhiên!”

Long Hương bất chấp đuổi lý, lần loạn lên, vừa khóc lóc vừa quậy phá đòi thất cổ, Không Phải Nhân Loại vẫn điềm nhiên như không.

Long Hương thấy bộ dạng hần thản nhiên liền biết lần này rắc rối to, thật ra dựa vào công lực của Không Phải Nhân Loại, tùy tiện động tay động chân vứt cô về thời cổ đại, không thèm để ý, cô cũng sẽ sớm hóa thành một đồng xương khô. Thứ duy nhất có thể ràng buộc hần là sự sợ hãi của hần đối với công tác khiếu nại lên cấp trên, nhưng nhìn bộ dạng bây giờ của hần, ràng buộc duy nhất cũng đã mất tác dụng rồi, Long Hương bắt đầu chuyển bài.

Cô mềm mỏng cầu xin, Không Phải Nhân Loại vênh váo tự đắc đứng nghe một lúc lâu, đến khi cảm thấy đã đem âm ức nhện nhục mấy tháng nay xả ra hết, mới chỉ ột con đường sáng.

“Cô có thể giúp chúng tôi kiếm khách hàng, kéo được mười người xuyên không là có thể xí xóa tiền phạt hủy hợp đồng của cô. Mà sau đó còn có thể được trích phần trăm. Mặt khác, cô còn có thể phát triển hội viên tầng thấp, bọn họ dụ được khách hàng thì cô cũng được hoa hồng nữa...”

Không Phải Nhân Loại nói tràng giang một lô quy tắc của tổ chức bán hàng đa cấp Xuyên Không, Long Hương không có lựa chọn nào khác, đành gia nhập để mong thoát nợ, cấp trên của cô chính là Không Phải Nhân Loại.

Cho nên mọi người nhất định phải nhớ kỹ, người mua không bao giờ bằng người bán!!! Đây là kết luận Long Hương rút ra sau bài học tàn khốc này.

Vì thế Long Hương bắt đầu viết truyện xuyên không, dụ dỗ người khác xuyên không. Để ghi nhớ bài học cũ, cô tự đặt bút danh ỉnh là “Vô Tụ Long Hương”, cô muốn mãi mãi nhớ rằng ở lần xuyên không thứ X, cô nghèo đến thăm cảnh phải đem tay áo đi cầm.

Cô nuốt nước mắt cố gắng viết viết viết, khởi đầu không thuận lợi cho lắm, vì motif truyện của cô rất cũ, không thể thu hút được ai muốn xuyên không. Sau đó cô viết Tịch Dương Hồng – ta là bà nội của Khang Hi , tình hình mới được cải thiện.

Bởi vì có rất nhiều người yêu cầu xuyên thành bà cố nội, tích cực mở rộng kinh doanh của Tổ Chức Xuyên Không, hợp đồng tăng nhiều, Long Hương được Ủy Ban Điều Phối Xuyên Không khen thưởng, trước hết là giải trừ hợp đồng, có thể bắt đầu nhận phần trăm được rồi. Không Phải Nhân Loại cũng nhờ đó mà tăng một cấp tiền lương, thái độ đối với Long Hương cũng tốt hơn rất nhiều.

Ngay khi Long Hương sung sướng tự nâng cốc chúc mừng chuẩn bị kiếm được một món lớn, biến cố xảy ra, Ủy Ban Điều Phối Dân Cư đến phá.

Theo như thông tin từ Không Phải Nhân Loại: Ủy Ban Điều Phối Xuyên Không và Ủy Ban Điều Phối Dân Cư đều trực thuộc Hội Quản Lý Chăn Nuôi. Cái gọi là Hội Quản Lý Chăn Nuôi chính là một tổ chức quản lý địa cầu. Người lãnh đạo cao nhất của họ là Thần mà chúng ta thường gọi. Ở những nơi khác nhau, Thần cũng lấy diện mạo và tên gọi khác nhau mà xuất hiện, có khi gọi là Thượng Đế, có khi kêu là Phật Tổ, có khi thì là Allah... Không hiểu thánh chiến tôn giáo của con người còn có nghĩa lý gì nữa?

Hội Quản Lý Chăn Nuôi nói rằng, địa cầu chính là một trang trại lớn, con người chính là cừu dê trong trang trại, nhiệm vụ của bọn họ là chăn thả cừu, làm cho linh hồn của chúng sinh trưởng khỏe mạnh, để tử thần có thể đến gặt hái Hoa Của Linh Hồn.

Khách hàng của Ủy Ban Điều Phối Xuyên Không đều là nữ giới, mà tỉ lệ nam nữ trong xã hội hiện đại đang mất cân đối trầm trọng, lại thêm trào lưu xuyên không thịnh hành làm số lượng nữ giới càng giảm đi, có thể nói là họa vô đơn chí. Vô số nam giới không kiếm được cô dâu, oán khí dâng tận trời, cao đến chỗ của Hội Quản Lý Chăn Nuôi, Hội Quản Lý Chăn Nuôi phát hiện tình trạng này rất bất lợi cho linh hồn của bọn họ sinh trưởng, liền cường chế Ủy Ban Điều Phối Dân Cư nhanh chóng giải quyết. Ủy Ban Điều Phối Dân Cư đi điều tra nguyên nhân liền chỉ ra lỗi là do Ủy Ban Điều Phối Xuyên Không.

Trải qua mấy lượt kiểm tra xét xử, quyết định Ủy Ban Điều Phối Xuyên Không thua kiện, cường chế đình chỉ tất cả hành vi xuyên không, ngừng kinh doanh để chỉnh đốn.

Vì thế phần trăm của Long Hương vỡ tan tành, xuất phát từ sự tức giận, liền viết truyện kể lể, vạch trần sự thật đằng sau bức màn đen tối của xuyên không. Mặt khác cô cũng đã gửi khiếu nại đến Bộ Lao Động, mong mọi người lên tiếng ủng hộ!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/su-that-sieu-hai-dang-sau-xuyen-khong>